

ПІЗНАЙТЕ ПРАВДУ
А ПРАВДА
ОСВОБОДИТЬ ВАС.

ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСТНИК

ЗА НАРІД
І
ЗА ВІРУ.

THE ORTHODOX HERALD

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

РІК II.

ВІННІПЕГ, МАН. ЖОВТЕНЬ, 1925

ЧИСЛО (19) 10

СЛОВО ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНОГО АРХИЕПИСКОПА ІОАННА.

ЛЮБИ БРАТИ ТА СЕСТРИ — ДІТИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Розвиток життя Рідної Церкви в Канаді під сучасно хвилю приводить її до створення міцного осередку усіх її інтересів. Осередком сим в життю Церкви може бути лише катедра єпископа, навколо якої мають групуватися усі розвітлені церковно-народної справи. Туди, до того осередку будуть нестися думки наших найкращих людей, там в правному представництві нашої Церкви сі думки будуть знаходити остаточну форму і будуть служити розвою дорогого нам діла. Там будуть зноситись до Божого престолу молитви не в імені окремих парохій, а в імені всієї Церкви. Взагалі катедра Української Православної Церкви в Канаді стане головним нервом, стане серцем її життя, служити вона буде не окремій парафії, а всій Церкві. — Тепер до будовання такої катедри приступлено в Вінніпегу.

Час наш, се час остаточної боротьби за відродження нашого народу, за навернення його на ворогами потоптані і вже напів забуті рідні стежки, якими в старовину славно ходили наші славні діди. Час наш, се час повільного пробудження віками спавших, темрявою і ворогами, здавалось, на віки приспаних дітей нашого народу, час наш, се час тяжкої боротьби з рештками темряви, час болючих шукань і вагань з одного боку і час свідомої посвяти кращих, самовідданих борців з другого боку. Богато наш час пережив

і переживає тяжкого, кривавого, сумного, ало наш час знає також світлі менти всенародного здвигу всенародних зусиль, всенародних жертв... Нехай же все тяжке та сумне забудеться, але сі всенародні зрушення, всенародні зусилля і жертви вони мусять віками жити в зворушливих споминах наших дітей і внуків.

Нехай же Православний Український Катедральний Собор стане такою святою, зворушливою пам'яткою тих всенародних зусиль і жертв. В його будівлі мусять прийняти участь всі, отже всі як оден до жертв, до зусиль! Ми будемо не тільки Собор, ми будемо тут, на канадійській землі, величній пам'ятник наших часів, коли цілий наш Нарід опинився на великій роздоріжжю, але виведений з него всенародними жертвами, всенародними зусиллями. Великим символом нашої боротьби, нашого відродження стане сей Собор. Отже до жертв! Діти і внуки мусять гордитись сею пам'яткою, — вона буде свідчити про незломну могутність народу, що прокинувся, знайшов свою стежку і непохитно пішов нею до славного майбутнього.

Благословіння Господнє з ділом збудовання величного пам'ятника наших часів і осередку церковного життя нашого Народу в Канаді. Ласка Божа над усіма дітьми нашого Народу і Церкви, рука яких з щирою і щедрою допомогою підтримає сю велику справу.

З ласки Божої, волею Церкви

† Архиепископ Канадійський і Американський ІОАНН ТЕОДОРОВИЧ.

Саскатун, Саск., 23 вересня, 1925.

ДО ВІРНИХ І ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ЛЮБИ БРАТТЯ І СЕСТРИ!

Православні Українці в Вінніпегу звертаються до Вас з горячою просьбою помочи їм в будові Українського Православного Собору (катедри) св. Покрови в Вінніпегу. Собор, як осідок українського православного єпископа в Канаді, буде власністю не тільки самих вінніпегських Українців, але цілого українського православного загалу в Канаді. В виду сього святим обов'язком всіх вірних і прихильників Української Православної Церкви в Канаді є причинитися до будови своєї народно-церковної святині — свого собору.

Треба признати, що Вінніпег є центром українського життя в Канаді. Тут живе найбільше Українців, тут виходять всі українські часописи, тут найбільше українських товариств і інституцій. Можна, отже, сказати, що Вінніпег є зеркалом, в яким відбивається життя всього українського народу в Канаді. І хочби вже через се саме, добро Української Православної Церкви з окрема, і добро всього українського народу взагалі вимагає, щоби в Вінніпегу збудувати Український Православний Собор, яким ми не повстидалися б ні перед своїми, ні перед чужими. А се можна буде зро-

бити тільки тоді, коли до будови Собору причиниться весь український православний загал в Канаді.

Православні Українці повинні причинитися до будови свого Собору не тільки з національного, але також з чисто релігійного, християнського обов'язку. Спасення українського народу — на сім світі і на другім — тільки в своїй Рідній Церкві, в церкві, яка є збудована і ведена після засад і науки Ісуса Христа і яка не змагає до душевного поневолення своїх вірних. Українська Православна Церква визнає, що її обов'язком є дбати про добро всіх своїх вірних, а не тільки про добро тих, які стоять при її кермі, і як така, вона вповні заслугоує на попертя зі сторони всього українського православного загалу.

В інтересі Української Православної Церкви є, щоби Собор в Вінніпегу був скінчений як найскорше, отже проситися всіх вірних і прихильників Рідної Церкви відкликатися на просьбу української православної громади св. Покрови в Вінніпегу щиро і заслати свої жертви, та зайнятися збиранням жертв між своїми знайомими і сусідами на будову Українського Православного Собору в Вінніпегу при найближшій нагоді.

Консисторія Укр. Греко-Православної Церкви в Канаді:
Прот. С. В. Савчук, голова. Мих. Стечишин, секр.

Дано в Вінніпегу, дня 28 вересня, 1925